

РЕШЕНИЕ

№ 804

гр. София, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12520** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45в, ал.1 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С. А., със съдебен адрес [населено място], [улица], Търговски дом, ет.4, офис 411, чрез адв. Е. С., срещу Решение № РПЗТ-38 от 23.11.2021 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на закона. Излага подробни съображения относно основанията за подадена от него на 16.11.2021 г. молба за закрила по ЗУБ, основана на дейността му като активист за правата на човека в С. А., заплашен с неправомерно задържане, изтезания и смърт. При задържането си в общежитие от затворен тип с чужденеца многократно били провеждани беседи със служители от ДАНС, при които последният бил заплашван, че трябва да „си признае“ без да разбира какво. Визира нарушение на чл.5 ЕКПЧ и счита, че задържането му е произволно и непропорционално на преследваната цел. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на председателя на ДАБ, като бъде преместен от общежити от затворен тип в общежитие от отворен тип.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС оспорва жалбата, чрез юрк. П..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на оспорването.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото, че на 16.11.2021 г. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С. А., е подал молба за международна закрила, регистрирана в ДАБ под № УП-20720/23.11.2021 г. Личните данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ и регистрационен лист рег.№УП-20720 от 23.11.2021 г., според който чужденецът е влязъл в България от Турция на 22.10.2021 г.

Според Докладна записка вх.№ КП-2315/23.11.2021 г. на директора на Дирекция „КПМЗ“ при ДАБ, в хода на административното производство за предоставяне на закрила е постъпило писмо от ДАНС вх.№ 2-77 от 22.11.2021 г., според което по време на производството за предоставяне на международна закрила чужденецът следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по съображения за защита на националната сигурност и обществения ред.

Издадено е оспореното Решение № РПЗТ-38 от 23.11.2021 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С. А., е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

С позоваване на информацията, съдържаща се в писмо вх.№ 2-677 от 22.11.2021 г. на ДАНС административният орган е преценил, че чуждият гражданин попада в хипотезата на чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ и представлява заплаха за националната сигурност и обществения ред. Посочено е в акта, че лицето не принадлежи към уязвима група по смисъла на пар.6, т.17 от ДР на ЗУБ и не е заявил наличие на семейни връзки на територията на България.

Оспореното решение е връчено на чужденеца на 24.11.2021 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх.№ 42729/07.12.2021 г. по описа на АССГ, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.45в, ал.5 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.45в, ал.1-3 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ. Същото е мотивирано от фактическа и правна страна съобразно чл.45в, ал.3 ЗУБ. Противно на защитната теза на жалбоподателя, в акта са посочени фактическите и правни основания за издаването му по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, без да съществува изрично законово изискване за посочване

на отделни, конкретни действия, с които лицето представлява заплаха за националната сигурност и за обществения ред, още повече, че в случая тези данни представляват класифицирана информация.

Съгласно чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

По силата на чл.2, ал.1 от ЗДАНС Агенцията е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност. Съгласно чл.6, ал.8 ЗДАНС в правомощията на Агенцията попада осъществяването на контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България. Част от тази контролна дейност е даването на становища по по ЗУБ съгласно чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС. Тя извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, вкл. свързани с международен тероризъм и екстремизъм, както и финансирането им (чл.4, ал.1, т.11 ЗДАНС).

Въз основа на визираната законова регламентация съдът намира за провелоно становището на ответника в оспореното решение, че преценката дали кандидатът за закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС и изразяването на становище по реда на чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС за наличие на такава заплаха е обвързващо за административния орган.

Установява се от писмо рег. № RB202001-001-03/М-6-399/07.02.2022 г. на ДАНС, че жалбоподателят е преминал българо-турската граница с руски гражданин от чеченски произход, за когото е установено, че проявява признаци на силна радикализация.

Същевременно, в твърденията на жалбоподателя се откриват известни противоречия . Така, на проведеното на 08.12.2021 г. интервю в производството пред ДАБ за предоставяне на международна закрила чуждият гражданин е заявил, че е преминал българо-турската граница с още двама души – сирийци. Едва след запознаване на процесуалните представители на жалбоподателя с предоставената от ДАНС информация, в открито съдебно заседание на 17.01.2022 г. жалбоподателят споделя, че едно от лицата, с които е преминал границата, е руснак. Жалбоподателят твърди, че се е запознал с него три месеца преди да дойдат в България, в спортна зала в [населено място] и именно другото лице му предложило да преминат в Европа без помощта на каналджии.

Според писмото рег. № RB202001-001-03/М-6-399/07.02.2022 г. на ДАНС първоначално лицата са посочили, че са ангажирали каналджии за преминаване на границата.

В съдебно заседание на 09.02.2022 г. жалбоподателят поддържа, че не познава чуждия гражданин, с когото е преминал границата, не знае нищо за него и не е забелязал нещо странно в него, а впоследствие разбрал, че е осъден и има присъда. Достоверността на твърденията на жалбоподателя, че не го познава от близо, се разколебава от другите изнесени данни, че другият чужд гражданин му е предложил да преминат в Европа. Казано по друг начин, не звучи достоверно твърдението за предприемане на рисковано, нелегално пътуване в чужбина, в присъствието на почти непознати лица.

Липсата на последователност и достоверност в показанията на жалбоподателя и основно – опитът му да скрие преминаването на границата с лице, което не произхожда от С., в интервюто на 08.12.2021 г., навеждат съда на извод за превес на обществения интерес за защита на националната сигурност и ред.

Това е легитимен интерес, в полза на който може да бъде ограничено правото по чл.5, пар.1 от ЕКПЧ. В случая, ограничаващата мярка е установена в закона и преследва легитимна цел – за целите на производството по предоставяне на международна закрила по ЗУБ кандидатът да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред. В оглед на тази легитимна цел не може да се приеме, че задържането в общежитие от затворен тип е произволно. При преценка на баланса между личния интерес на чуждия гражданин, поставен под временната мярка по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, и обществения интерес да се защити националната сигурност и обществения ред, превес следва да се даде на втория. Мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанието по чл.45б, ал.1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл.45г, ал.2-3 ЗУБ. Не се установяват изтъкнатите от адв.С. в о.с.з. на 09.02.2022 г. противоречия в информацията на ДАНС. Налице са единствено твърдения, но не и доказателства, относно здравословното състояние на чуждия гражданин, за установяването на които той разполага с процесуалните възможности за преразглеждане по чл.45в ЗУБ. Няма данни лицето да принадлежи към уязвима група по смисъла на пар.1, т.17 от ДР на ЗУБ. Приложените към молбата за закрила декларации на чужди граждани и техните евентуални свидетелски показания относно личните качества на чуждия гражданин биха имали отношение към производството за предоставяне на международна закрила по ЗУБ, но не и към преценката дали лицето представлява заплаха за националната сигурност с оглед приложеното основание по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ.

По изложените съображения и с оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че случаят на А. А. А. е преценен индивидуално по смисъла на чл.45б, ал.1 ЗУБ, респ. по отношение на него е доказано основанието по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ с оглед данните, съдържащи се в писмо рег. № RB202001-001-03/М-6-399/07.02.2022 г. на ДАНС.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

Водим от горното, Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С. А., със съдебен адрес [населено място], [улица], Търговски дом, ет.4, офис 411, чрез адв. Е. С., срещу Решение № РПЗТ-38 от 23.11.2021 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

